

3. Гелич Ю. О. Щодо питання про вдосконалення господарського законодавства 34+країни. *Право і суспільство*. 2014.С. 13-15.
4. Горбова Н. А. Господарське право України: навч. посібник. Мелітополь: Однорог Т. В., 2019. 126 с.

РУБАН Анна,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців для
органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАХИСТ ПОРУШЕНИХ ПРАВ ГРОМАДЯН ЄВРОПЕЙСЬКИМ СУДОМ З ПРАВ ЛЮДИНИ

В сучасному світі питання захисту прав і свобод людини та громадянина відіграє важливу роль у зовнішній та внутрішній політиці кожної держави. Кожне право людини, яке прямо передбачено законодавством є соціальною та політичною гарантією, на яку ніхто не має право посягати.

Але, на жаль, все більш частіше державами світу порушуються права людини, які закріплені на законодавчому рівні, тобто ті, що підлягають захисту. Зокрема, до них належать: право на життя, право на вільне пересування, право на свободу, право на недоторканість особистості, і т.д.

Після підписання та ратифікації Україною «Конвенції Про захист основоположних прав та свобод людини», вона зобов'язалась, що «Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна» ч.4 ст. 55 Конституції України.[1]

Під розумінням «використання всіх національних засобів» слід розуміти, що громадянин звертався із заявою до всіх судових інстанцій в державі, в тому числі і до касаційної - Верховного суду. [2] Саме розглядом справ щодо порушення прав людини після використання всіх національних засобів і займається Європейський Суд з прав людини.

Під час розгляду справ Суд користується Конвенцією та Протоколами до неї, і розглядає питання щодо порушення прав передбаченими лише в цих

документах. До них належать: право на життя; право на справедливий судовий розгляд; право на повагу до сімейного та приватного життя; право на свободу думки, совісті та віросповідання; право на ефективний засіб правового захисту; право на мирне володіння своїм майном; право голосу та право бути кандидатом на виборах.

Щоб Європейський суд з прав людини прийняв заяву необхідно, щоб вона відповідала певним вимогам, а саме тим що встановив суд, та не була:

- анонімною
- необгрунтованою
- розглянута Судом раніше
- предметом розгляду іншої міжнародної судової установи та не містила нової інформації щодо суті справи

- подана пізніше 6 місяців після прийняття остаточного рішення національним судом крім випадків, коли особа не може ознайомитись з вироком протягом декількох місяців. Ст. 35 Конвенції. [3]

Про її прийнятність Секретар суду повідомляє заявника та надсилає відповідь протягом одного-трьох місяців з дня її прийняття.

Розгляд справи, якщо вона відповідає всім вимогам відбувається в декілька стадій.

Перша стадія передбачає попередній розгляд скарги на предмет її прийнятності Комітетом у складі 3 суддів. Рішення приймається єдиним голосуванням, якщо воно не прийняте, скаргу передають на розгляд Палаті у складі 7 суддів, рішення якої оформлюється постановою. Про прийнятність скарги заявник повідомляється листом Суду.

Також ст.39 Конвенції передбачає можливість «досягнення дружнього врегулювання». В даному випадку суд пропонує сторонам дійти порозуміння. Якщо держава визнає свою провину та запропонує метод вирішення справи який влаштує заявника, то тоді буде досягнуто дружнього врегулювання. Якщо досягнуто дружнього врегулювання суд вилучає справу з реєстру, прийнявши рішення, яке містить лише стислий виклад фактів та остаточне рішення. У такому випадку провадження по справі є конфіденційним.

Скарги, які є прийняті розглядаються Палатами суду, які працюють на постійній основі, а ті, що порушують суттєві питання щодо роз'яснення Протоколів або Конвенції розглядається Великою Палатою у складі 17 суддів, яка обирається на три роки.

Рішення суду приймається більшістю голосів, але якщо рішення частково або повністю не прийнято, то судді можуть самостійно висловити свої думки.

Також, необхідно зазначити, що звернення до Європейського суду з прав людини є безоплатним, але це не означає, що послуги адвоката для заявника є безкоштовними, вони оплачуються як і в звичайному процесі. Якщо рішення суду буде на користь заявника, то державі необхідно відшкодувати

матеріальні збитки та моральну шкоду, яка була завдана заявнику.

Отже, на підставі вищесказаного, ми можемо зробити висновок, що права та свободи людини виражають найважливіші сторони життя, та мають соціальну, економічну, та громадську спрямованість. Європейський Суд з прав людини здійснює контроль за реалізацію державами учасниця Конвенції взятих на себе зобов'язань щодо забезпечення прав та основоположних свобод. Його рішення є обов'язковими для всіх держав учасниць Конвенції.

Звернутися до Стразбурзького Суду із скаргою мають право окремі заявники, групи осіб, неурядові організації, та окремі держави що визнали юрисдикцію Європейського суду.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : станом на 25жовтня, 2021р./ Верховна Рада України. Київ: Право, 2021. 64с
2. Як захистити свої права у Європейському Суді з прав людини? Веб-сайт: <http://mpmr.gov.ua/ak-zahistiti-svoi-prava-u-evropejskomu-sudi-z-prav-ludini.html>
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: станом на 2 жовтня 2013 . Рада Європи. Київ .2013. 32с

РУБАН Ілля,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЕКОЛОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ

Сучасне суспільство на сьогодні перебуває на етапі активного споживання, саме тому важливим аспектом для кожної держави постає питання державного екологічного контролю.

Відтак необхідність регулювання даного питання полягає у тому, що природні ресурси нашої планети є вичерпними, а отже активне користування може призвести до їх вичерпання. Саме тому ми повинні не лише навчитися розумно використовувати природні багатства, але при цьому, ще й вміти не